

Tale om to Kommuner, hvis væsentlige Befolkning bestaar af Lønarbejdere, hvis Forhold i mange Henseender er paavirkede af Dyrtiden. Disse Kommuner er altsaa ikke stillede saaledes som mange andre Kommuner her i Landet, hvor velstaaende og mindre velstaaende bor sammen, de bestaar saa godt som udelukkende af mindre velstillede. Indenfor det kommunale Livs Rammer vil altsaa de mere velstaaende ikke kunne yde saadanne Tilskud til den kommunale Styrelse, at man kan komme de mindre velstaaende til Hjælp under Dyrtiden, hvilket har været Forudsætningen for Lovgivningen. Jeg skal altsaa meget anmode om, at man vil overveje dette, og tiltræde disse Bevillinger under Hensyn til, at samtlige de kommunale Raads Organisationer enstemmigt har indstillet dem, og udelukkende betragte dem som en ekstraordinær Foranstaltning, saa at man ikke paa nogen Maade har betraadt en farlig Vej, og ikke kan betragte det som et Præcedens, men som en øjeblikkelig Nødforanstaltning.

Den ærede Ordfører for Venstre (J. Pedersen) og derefter den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti (Piper) omtalte et Spørgsmaal, som har været drøftet i Folketingets Finansudvalg, og hvorom jeg har udtalt mig i det andet Ting, hvor man gjorde mig nogle Spørgsmaal i denne Forbindelse. Jeg skal tildele mig at henvise til den Udtalelse, som jeg fremsatte i Folketinget, og som findes nederst paa Sp. 4875 og fortsættes paa Sp. 4876. Den slutter med en Bemærkning om, at „saafremt der paa ny skulde blive Tale om paa lignende eller anden Maade at afløse en Dispensationsbetingelse med en Indbetaling til Staten, vil Regeringen gerne forud søge Tilslutning hertil hos Finansudvalgene, forudsat at dette kan lade sig gøre, uden at Samfundets Interesser lider Skade derved, thi Regeringen maa forbeholde sig i Tilfælde af, at Sagen ikke taaler saadan Opsættelse, at handle under sit Ansvar og senere gøre Rede for sine Handlinger“. Saaledes staaer Udtalelsen trykt. Jeg maa gøre opmærksom paa, at da jeg talte i Folketinget, sagde jeg ikke: „søge Tilslutning hos Finansudvalgene“, men „søge Tilslutning hos Finansudvalget“, hvilket var det, jeg havde sagt i Folketingets Finansudvalg, som havde rejst Spørgsmaalet; men da man ogsaa havde nævnt Spørgsmaalet om det andet Tings Finansudvalg, fremsatte jeg denne Tillægsbemærkning, at Regeringen vilde handle, som alle Regeringer havde

handlet i umindelige Tider, at man snart søger til det ene Tings Finansudvalg, snart til begge Tings Finansudvalg, efter Karakteren af det Spørgsmaal, som foreligger.

Undervisningsministeren (Keiser-Nielsen): Det ærede 3die Medlem for 9de Kreds (Harald Jensen) omtalte en Bevilling paa Tillægsbevillingslovforslaget til Dyrtidshjælp til Københavns Kommune, en Bevilling, der figurerer med en Sum paa 103,000 Kr., og det ærede Medlem nævnedes, at der nede i det andet høje Ting af hans Partifæller var stillet Ændringsforslag om at fordoble dette Beløb. Det ærede Medlem syntes, at Københavns Kommune blev uretfærdigt behandlet, hvis Beløbet ikke blev fordoblet, og det ærede Medlem brugte i denne Forbindelse et Udtryk — jeg husker det ikke nøjagtigt —, men det gik ud paa, at det, Regeringen her havde gjort, var i Henhold til en vis Praksis, hvorefter man, naar man ydede Tilskud til Københavns Skolevæsen, gjorde dette ringere end det Tilskud, man ydede det øvrige Lands Skolevæsen. Jeg ønsker at udtale, at det ikke er rigtigt, at det skulde være en Slags Praksis. Naar man gør saaledes, er det ifølge Lov, det er en lovbestemt Ordning fra tidligere Tid — det er muligt, den er uretfærdig; det skal jeg ikke udtale mig om. Det er paa Grund af denne lovbestemte Ordning, at Ministeriet mente, at man ved Udarbejdelsen af Forslaget maatte følge det samme Forhold mellem Dyrtidstillæget til Skolevæsenet udenfor København og til Skolevæsenet i København, som der var mellem de almindelige Tilskud til disse to Skolevæsenere. Det er altsaa noget, der er bygget paa en Lov, og det forekommer mig, at hvis dette er uretfærdigt, hvad det muligvis er, saa maa man søge gennem Lovgivningsmagten at faa det ændret paa en saadan Maade, at der bliver Retfærdighed, at der bliver det rette Forhold mellem de Tilskud, som af Staten ydes til disse to Skolevæsenere.

Finansministeren (Brandes): Der er i Dag mod Tillægsbevillingslovforslaget rettet den samme Indvending som mange Gange tidligere, at det i alt for høj Grad minder om Finansloven. I og for sig er dette nu ikke saa meget mærkeligt, fordi det jo til syvende og sidst er en Art Tillæg til Finansloven, der foreligger i Tillægsbevillingslovforslaget, og som et saadant behandles Tillægsbevillingsloven og-